

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุคคลที่มีความต้องการพิเศษจากอดีตที่ผ่านมาจัดอยู่ในกลุ่มประชากรผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา การจัดการศึกษาพิเศษยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ไม่สามารถให้บริการแก่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างทั่วถึงและยังทำได้ไม่กว้างขวางการจัดการศึกษาพิเศษยังเป็นลักษณะการจำกัดขอบเขตของผู้เรียนเป็นการจัดแยกประเภทการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษและมีการเลือกระดับของความพิการหรือความบกพร่องเข้าเรียน ตลอดจนรูปแบบของกรจัดการศึกษาพิเศษยังไม่สามารถกำหนดได้อย่างแน่ชัดทั้งนี้เนื่องจากขาดข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณผู้พิการประเภทต่างๆ ที่ใช้ในการวางแผน ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานและการจัดสรรงบประมาณ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและขาดอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการสอนบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ (ชวลีกร ตั้งเชื่อนจันทร์, 2540 : 2)

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีเจตนาให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน กลุ่มครองสิทธิสร้างความเสมอภาคและให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและรัฐต้องจัดการศึกษาให้กับทุกคน ทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็น เด็กพิการหรือด้อยโอกาสในกลุ่มต่างๆ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2540 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 ก : 7)

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 วรรคสอง กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ที่มีความบกพร่องทางกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสีย ค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542 ก : 7)

ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการหรือบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ในสหัสวรรษใหม่จึงมีแนวทางการจัดชัดเจนขึ้นกล่าวคือ มุ่งจัดในลักษณะการศึกษาแบบเรียนร่วมซึ่งหมายถึงการจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนในระบบการจัดการศึกษาเดียวโดยไม่แยกว่าเด็กพิการต้องไป

เรียนในสถานศึกษาเฉพาะรวมทั้งเด็กนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทุกด้าน ทั้งด้านการแพทย์ กึ่งแพทย์ วิชาการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พร้อมกันนั้นโรงเรียนต้อง ปรับเปลี่ยนหลักสูตร ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการ เทคนิคการเรียน การสอน สถานที่ ฯลฯ รวมทั้ง การจัดให้มีบุคลากรสนับสนุน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้ เรียนร่วมในสถานศึกษาเดียวกัน (เบญญา ชลธารันนท์, 2543)

ลักษณะของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม โดยปกติการเรียนร่วมมีรูปแบบหลายวิธี แล้วแต่จะจัดในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบในโรงเรียนเดียวกัน การที่เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันกับเด็กปกติก็ถือว่าการเรียนร่วม หรือจัดให้เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษมีโอกาสเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ก็ถือว่าการเรียนร่วมบางเวลาหรือ เต็มเวลาขึ้นอยู่กับความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนหรือแต่ละประเภท ที่มีความสามารถตามศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเอง สิ่งสำคัญของการเรียนร่วมคือให้ เด็กได้อยู่ร่วมในสังคมของคนปกติและได้ทำกิจกรรมหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่าง เด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เพื่อให้โอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้แสดงหรือ ทราบว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและ สังคมไม่ได้อิงถึงความพิการแต่สังคมให้การยอมรับและ คอยให้ความช่วยเหลือ

แต่เดิมกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา มีอำนาจในการจัดและส่งเสริม การศึกษาพิเศษเพียงหน่วยงานเดียว ซึ่งจะเห็นว่ามีการทำงานอย่างไม่ทั่วถึง เพราะมีโรงเรียนไม่ เพียงพอ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐานและมีโรงเรียนในสังกัดเป็นจำนวนมาก จึงควรมีส่วนร่วมในการสร้างโอกาส ทางการศึกษาและพัฒนา คุณภาพชีวิตให้แก่เด็กพิเศษตามควรแก่อัตภาพของความเป็น ประชาชนองชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2533 : 377) สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมใน โรงเรียนประถมศึกษา โดยดำเนินงานร่วมกับกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา มาโดยตลอด จนกระทั่งในปีงบประมาณ 2529 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดให้ มีการดำเนินงานโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ขึ้น โดยได้มอบหมายให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลกสำรวจหาข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับนักเรียนพิการด้านสายตาและได้พบเด็กตาบอดทั้ง 2 ข้างโดยบังเอิญสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจึงจัดการศึกษาให้เรียนร่วมกับเด็กปกติ ที่โรงเรียนสุวรรณ ประดิษฐ์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลกนับว่าเป็นโรงเรียน แห่งแรกที่จัด การศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติและเริ่มดำเนินงานอย่างจริงจัง ในปีการศึกษา 2531 (จิตติมา จินสิทธิ์, 2544)

จากข้อมูลการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ตลอดระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมาครูผู้สอนเด็กพิการเรียนร่วมกับ เด็กปกติ ได้ประสบปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนระบบเรียนร่วมหลายประการ เช่น การจัด ชั้นเรียน การทำแผนการสอน การสอนซ่อมเสริม การจัดหาสื่อและวิธีการวัดผลประเมินผล แม้จะ มีการจัดการอบรม สัมมนาครูผู้สอนหลายครั้ง มีการบรรยายถึงปัญหาในการ จัดการเรียน การสอนแบบเรียนร่วม ที่สอดคล้องกัน กระนั้นครูผู้สอนก็ยังมีปัญหาเช่นเดิม ปัญหาสำคัญอีก ประการหนึ่งก็คือ การไม่ได้รับการนิเทศจากผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเทคนิควิธีการ สำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, 2539 อ้างถึงใน เกษม ทองสัมฤทธิ์ 2540) ผู้บริหารใน โรงเรียน ที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เรียนร่วมกับ เด็กปกติ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจใน การบริหารจัดการและกระบวนการจัดการเรียน การสอน รวมถึง ผู้ปกครองของเด็กพิการที่เข้ามา เรียนร่วมกับเด็กปกติ ซึ่งไม่มีความเข้าใจด้านการให้ความช่วยเหลือ เด็กพิการ ความต้องการสื่อ และอุปกรณ์

ดังนั้นการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมดังกล่าว เป็นปัญหาสำหรับ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเด็กที่มีความต้องการ พิเศษทุกประเภทมีความต้องการที่หลากหลายไม่อาจเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา จึงควรมีผู้ที่มีความรู้และสามารถให้การแนะนำในการจัดการ เรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้โดยใช้กระบวนการกรณีศึกษาเพราะ บุคลากรทาง การศึกษามีความต้องการความช่วยเหลือทางความรู้ ทางปัญญา เทคนิควิธีการสอน เพิ่มความรู้ความสามารถ ในการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน การวัดผลและประเมินผลและ การนิเทศภายใน เพื่อสนับสนุนในการพัฒนาการศึกษาให้ดีและถูกทางตามความต้องการของครู ในสภาพพัฒนา (สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 7, 2542 : 15)

สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในจังหวัดพิษณุโลกนั้น เป็นการจัดการศึกษาให้ ด้วเด็กพิการทุกคน ทุกประเภท ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก โดยไม่จำกัดหรือแยกประเภทความต้องการพิเศษ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก, 2544 : 5) ดังนั้นสภาพการจัดการเรียนการสอนนี้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งผู้วิจัยให้ความสนใจที่จะศึกษาสภาพการจัดการเรียนร่วม พร้อมทั้งศึกษาความต้องการด้านการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนที่เป็นแกนนำด้านการศึกษา พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก เป็นการศึกษาตามสภาพจริงและ ความต้องการที่เป็นจริงของ ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครองโดยเก็บข้อมูลพื้นฐานเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเตรียมความพร้อม ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเป็นข้อมูล ในการให้ การนิเทศแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมและเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้ตรงกับความต้องการจำเป็นของ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษต่อไป

จุดมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพจริงของการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำ ด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาความต้องการด้านการนิเทศการศึกษาตามสภาพจริงของ ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียน ในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพจริงเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมและความต้องการการนิเทศในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จาก 55 โรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลกโดยเลือกโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษตามอำเภอและเลือกอำเภอละโรงเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้จำนวน 9 โรงเรียน ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ มี 3 กลุ่ม คือ

1. ผู้บริหาร ประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการและผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก
2. ครูผู้สอน เป็นผู้รับผิดชอบในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นหรือครูสอนเฉพาะรายวิชาในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก
3. ผู้ปกครองที่เป็นบิดา มารดาหรือผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลเลี้ยงดูนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ มีดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โรงเรียนละ 1 คน จาก 9 โรงเรียน ได้จำนวน 9 คน

2. ครูผู้รับผิดชอบในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนแกนนำ ด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จาก 9 โรงเรียน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการคัดเลือกผู้ที่รับผิดชอบโดยตรง

ต่อการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนละ 1 คน ได้จำนวน 9 คน

3. ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลกจาก 9 โรงเรียน จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยเลือกผู้ปกครองที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนในโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายซึ่งเลือกในแต่ละโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ดังนี้

- 1) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
- 2) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 3) เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้
- 4) เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา
- 5) เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ
- 6) เด็กที่มีปัญหาทางการพูดและภาษา
- 7) เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์
- 8) เด็กออทิสติก
- 9) เด็กที่มีความพิการซ้อน

อย่างใดอย่างหนึ่ง โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 9 คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่หน้าที่ที่รับผิดชอบ จำแนกเป็น

- 1.1 ผู้บริหาร
- 1.2 ครูผู้สอน
- 1.3 ผู้ปกครอง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 สภาพจริงของการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

2.2 ความต้องการการนิเทศ 5 ด้าน ของผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครอง

ได้แก่

- 2.2.1 การจัดการเรียนการสอน
- 2.2.2 หลักสูตรและการใช้หลักสูตร
- 2.2.3 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.2.4 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน
- 2.2.5 การวัดผลและประเมินผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงของการจัดการเรียนร่วมและความต้องการการนิเทศโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา

2. เป็นแนวทางในการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ การให้ความช่วยเหลือตามต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ตามความเหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริง

3. เป็นประโยชน์ในการใช้ทำแผนระยะยาวที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ เป็นไป ในแนวเดียวกันอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตลอดจนใช้กำหนดเป็นแนวทางและ บทบาทของผู้นิเทศได้ชัดเจนขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการจัดการเรียนร่วม หมายถึง สภาพเป็นจริงทั่วไปที่เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนให้กับเด็กพิการเข้ามเรียนร่วมกับเด็กทั่วไป โดยคำนึงถึง ความพร้อมทั้งด้านบุคลากร ความพร้อมด้านสถานที่ ควรให้บริการที่จำเป็น

ความต้องการการนิเทศการศึกษา หมายถึง ความต้องการได้รับคำแนะนำ ชี้แนะ แนวทางและการได้รับการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในด้าน

1. การจัดการเรียนการสอน
2. หลักสูตรและการใช้หลักสูตร
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อและอุปกรณ์การเรียน
5. การวัดผลและประเมินผล

การนิเทศ หมายถึง การร่วมกัน ส่งเสริม แนะนำ ชี้แนะ ให้การสนับสนุนด้านสื่อและ อุปกรณ์ ในการปรับปรุงการเรียนการสอน การให้ความช่วยเหลือ ระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับ การนิเทศเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและส่งผลให้การเรียนการสอนและเกิดการพัฒนา อย่างมี ประสิทธิภาพสูงขึ้นและบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ จาก ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ศึกษาพิเศษ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา

การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานสู่ความสำเร็จที่คาดหวัง

การนิเทศการศึกษาพิเศษ หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศในเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ เพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนางานผู้เข้ารับการนิเทศ โดยเน้นการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติและพัฒนาศักยภาพของตนเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง ลักษณะการจัดการเรียนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในลักษณะที่สถานศึกษาจัดตามความเหมาะสม

หลักสูตรและการใช้หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่ใช้กับเด็กปกติเป็นหลักแล้วนำมาปรับใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการ เทคนิควิธีการ ขั้นตอนต่างๆ ที่จัดขึ้นในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมดำเนินการจนเกิดการเรียนตามที่กำหนด

สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง สิ่งๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อันสิ่งๆ ที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น สื่อ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน

การวัดผลและประเมินผล หมายถึง วิธีการที่ครูนำมาดำเนินการตามสภาพจริง โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ การตรวจสอบพฤติกรรม ตามศักยภาพและความสามารถของ นักเรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การเรียนร่วม หมายถึง การจัดเตรียมความพร้อมให้กับเด็กพิการจนถึงระดับหนึ่งแล้วส่งเด็กพิการไปเรียนร่วมในโรงเรียนปกติโดยอาจจัดได้หลายรูปแบบและมีลักษณะการจัดที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถเลื่อนไหลได้ตามความต้องการจำเป็นของเด็กแต่ละบุคคล

โรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนที่มีกระบวนการในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติโดยคำนึงถึงความสามารถของเด็กที่มีความบกพร่องแต่ละคน เพื่อส่งเสริมให้ได้มีโอกาสได้รับการศึกษาและดำรงชีวิตในสังคมได้เท่าเทียมกับเด็กปกติอย่างปกติสุข

โรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก(เดิม) ให้เป็นโรงเรียนแกนนำในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ มีบุคลากรและแหล่งความรู้ด้านการศึกษาพิเศษของโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการของโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่รับผิดชอบสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นหรือครูสอนเฉพาะรายวิชาโรงเรียนแกนนำด้านการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดาหรือญาติที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษอยู่ในอุปการะ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอบางระกำ เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอวังทอง อำเภอเนินมะปราง อำเภอบางกระทุ่ม เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ประกอบด้วย อำเภอพรหมพิราม อำเภอวัดโบสถ์ อำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University